

Nr 315.

Av herr **Ericsson** i Sörsjön **m. fl.**, om viss ändring i gällande grunder för statsbidrag till lindring i mindre bemedlades kostnader för djursjukvård.

I riksdagens skrivelse till Konungen den 15 april 1939 biföll riksdagen bland annat Kungl. Maj:ts förslag om ändrade grunder för statsbidrag till lindring i mindre bemedlade patienters å landsbygden sjukvårdskostnader. Samtidigt förutsatte riksdagen, att motsvarande bestämmelser rörande inkomst- och förmögenhetsgräns skulle bringas i tillämpning jämväl i vad anginge statsbidrag till lindring i mindre bemedlades kostnader för djursjukvård. Ehuru riksdagen sålunda bemyndigat Kungl. Maj:t att vidtaga förenämnda ändringar i bestämmelserna rörande statsbidrag till ifrågavarande ändamål och medicinalstyrelsen gjort upprepade påminnelser härom, har hitintills någon ny ändrad kungörelse i ämnet icke utfärdats.

Det kan nu konstateras, att i vissa delar av landet antalet med rätt till statsbidrag förenade sjukbesök sjunkit utan att antalet av djurägare helt bekostade resor ökats. Orsaken till denna utveckling har alldeles säkert sin grund däri, att åtskilliga djurägars taxerade inkomst och förmögenhet samt beskattningsbara inkomst undergått förändring i stigande riktning. Man får härav ingalunda draga den slutsatsen, att den pappersmässigt sett förbättrade ställningen ger något uttryck för verklig förbättring av djurägarnas ekonomiska läge. Att inkomsterna ökat något torde väl i åtskilliga fall vara med sanningen överensstämmande, men samtidigt får man ej glömma, att utgifterna stigit måhända i ännu högre grad utan att vederbörande taxerade och beskattningsbara belopp blivit i samma mån påverkade i nedåtgående riktning. Utan att dessa djurägars ekonomiska ställning sålunda undergått någon verklig förbättring, har den enligt taxeringen synbara inkomstförhöjningen lett till att rätten till statsbidrag för här ifrågavarande ändamål förlorats. En dylik minskning av möjligheterna till veterinärvård för dessa mindre bemedlade måste enligt vår mening anses vara synnerligen beklaglig i nuvarande försörjningsläge.

För åstadkommande av nödvändiga ändringar i nu tillämplig kungörelse erfordras inga kraftansträngningar. För vinnande av här avsedda syftemål erfordras endast att kungörelsen omarbetas på så sätt, att statsbidrag må åtnjutas av *dels* person, för vilken det beskattningsbara beloppet enligt förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt icke överstiger 400 kronor, *dels* ock person, för vilken det taxerade beloppet enligt nämnda förordning uppgår till högst 1 800 kronor, ändock att det beskattningsbara beloppet

överstiger 400 kronor. Statsbidrag må dock icke tillkomma den, som har en till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skattepliktig förmögenhet överstigande 12 000 kronor. I fråga om veterinärarvode och resekostnader bör förordningen erhålla sådan lydelse, att statsbidrag skall utgå med *dels* hälften av den del av veterinärarvodet, som överstiger sju kronor, *dels ock* hela den del av resekostnaden, som överstiger tre kronor. Vid ett bifall härtill ernås i tillämpliga delar överensstämmelse mellan här ifrågavarande kungörelse och den, som gäller beträffande statsbidrag till lindring i mindre bemedlade patienters å landsbygden sjukvårdskostnader. Uppenbart är emellertid, att även med denna förbättring bli åtskilliga personer i knappa ekonomiska omständigheter uteslutna från rätten till statsbidrag. Något längre gående yrkande skall emellertid icke nu framställas. Ett bifall härtill nödvändiggör dock höjning av det i statsverkspropositionen, nionde huvudtiteln, upptagna anslaget å 150 000 kronor till här ifrågavarande ändamål. Enligt medicinalstyrelsens beräkningar torde ytterligare 40 000 kronor erfordras, och vi förorda därför, att ett förslagsanslag av 190 000 kronor anvisas.

Under åberopande av det anförda tillåta vi oss vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om sådan ändring i gällande förordning om statsbidrag till lindring i mindre bemedlades kostnader för djursjukvård, att den i tillämpliga delar bringas i överensstämmelse med förordningen om statsbidrag till lindring i mindre bemedlade patienters å landsbygden sjukvårdskostnader, samt att till lindring i mindre bemedlades kostnader för djursjukvård för budgetåret 1944/45 anvisa ett förslagsanslag av 190 000 kronor.

Stockholm den 22 januari 1944.

Evald Ericsson

i Sörsjön.

H. E. Nordström.

Per L. P:son Orgård.

Sigfrid Jonsson,

Alsen.

J. F. Grym.

Gösta Skoglund.